

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus Fejérmegyei Napló a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására Fejérmegyei Napló cím alatt létesített új lapot mi örömmel heveseljük. XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:

Egészévre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:

BILKEI FERENCZ.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Jókai-utca 10.

Egyes számok kaphatók: Rotter Izsák és Weisz Herman tőzsdéjében.

A papi vagyon.

Jól mondja a közmondás, hogy évés közben jön meg az étvágy. A liberálisoknak is megjött az étvágya. Elvett a katolikusoktól olyan jogokat, megsértette őket olyan elveikben, a melyek 900 esztendőn keresztül, vagyis Szt. István első királyunk idejétől fogva érintetlenek voltak.

Most, az első táj után jönne a második, a mely szintén kitünően izlenék liberális atyáinkfiainak. Ime az Egyetértés, a függetlenségi és 48-as, másként Eötvös-Kossuth párt lapja ki is találta a kövér falatokat. A szerzetesrendek, apácák stb. ingatlan és ingó vagyona a leggyengébb számítás szerint 24 milliócskára megy. Csettent egyet a nyelvvel, nyel egy hosszút. — Ah, de milyen jó falat volna az üldözött liberalizmus megjutalmazására. — Nézzünk szét a hazában csak egy pillantással. Kinek a birtokához nem nyultak még a zsidók? A nagybirtokok egyrésze már az új földesurnak hódol, a középbirtok nagyrészben. A parasztbirtok hasonlóképen. Hátravannak még a majorátusok és a papi birtokok, ezeket eddig nem volt szabad elvenni a törvény értelmében Csináljunk tehát törvényt, hogy elvehessük. Legalább a papokét, a szerzetesrendekét. Hiszen alig van már birtok, a melyet meg

lehetne venni, a legtöbb gazdát cserélt. szegény zsidók igazán alig juthatnak már földbirtokhoz. Pedig azok levén a legsovénnebb liberálisok, megédemlik, hogy az állam törvényileg gondoskodjék róluk. Franciaországban is így tesznek a liberálisok, miért ne tehetnének Magyarországon hasonlóképen? Utóvégre francia liberális, belga liberális, olasz, osztrák, német liberális, mind megegyezik abban, hogy ellensége az egyháznak. Miért ne ütne tehát rajta ott, a hol lehet?

Legkevésbé se tessék himni, hogy itt az önérdék beszél belőlünk. Isten mentsen! Biztosíthatunk róla akárkit, hogy azoknak a papoknak nagyrésze, a ki hátat fordítva a liberálisoknak, a néppárti, illetőleg a kereszténységet tenntartó eszmékért sikra száll, (nem az civileg helyesalókról szölok, hanem azokról, a kik — mondjuk ki, a hogyan szokták őket hívni — a kik heccz-káplánoskodnak) mondom azoknak a papoknak nagyrésze nem télti a saját zsebjét, mikor a papi vagyonról van szó.

Elmondok egy választási epizódot. A kilenczvenhatali választások alkalmával Meszlenyi Lajos, a csákvári kerület egyik képviselőjelöltje — szintén az Eötvös-Kossuth frakcio híve és elvi támogatója — többek közt azzal is piszkálta lelkesedésre kálvinista vallású választóit, hogy: felosztjuk

a papok vagyonát. Az atyafiak keble persze düleedt a lelkesedéstől és reménytől, a katolikus pap láttára fogaiat vicsorgatták és oly ékelen káromkodásra fakadtak, hogy a képviselő ur bizonyára babérai közé fogja tűzni azokat a szóvirágokat, melyeket ott elpotyogtattak. Elég az ahhoz, hogy egy fiatal pap kocsin ment végig az utcán, mellette egy kálvinista, Meszlenyi-párti választó és a fülebe ordítja:

— Oszdjuk ám a papok vagyonát.

— Barátom — felelt a fiatal pap — a mi az enyém, már most mind a magáé lehet.

Az atyafi orra szörnyen megnyullott és azt hisszük, hogy hirtelenében nem lehetett volna semmivel jobban letőzni.

Mondom, a néppártért lelkesedők nagyrésze semmit sem vesztené azzal, ha a papi vagyont elköttyavetnének. Tehát itt nem az önérdék beszél, hanem a jogtalanság bátorít fel. Azok a szerzetesrendek épen úgy érdemeik után kapták birtokait, mint a többi főúr. Jogos birtokot pedig elvenni, mikor az erkölcsi czélok elérésére, a művelődés, oktatás fejlesztésére fordítatik igazságtalanság mindig.

S épen ebből az incidensből kiolyólag volna egy-két szavunk azokhoz a papokhoz, a kik még ma is a liberálisus szekerét tolják, a kiket még most sem

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

A kath. legényegyletekről.

Írta és a kath. legényegylet évi közgyűlésén felolvasta **Bilkey Ferencz**, az Egylet m. elnöke.

(Folytatás és vége.)

Schwarz Jakab urat felemeltük a vállunkra, körülhordoztuk a teremben. Az igaz, hogy nagyon nehéz volt, de akkor akármennyit elbírtunk volna, akkora volt szívünkben a lelkesedés.

Egész héten azon rágódtunk, a mit a Schwarz Jakab mondott.

Mikor aztán munkára hittak bennünket, mikor újra dolgozhattunk volna, akkor sem mentünk. Miért élhetnek a gazdagok dolog nélkül, miért folyjon a mi arcunk verejtéke a munkában?

(Összeverődöttünk egy nagyobb csoportba és lázadásra készültünk. Készek lettünk volna rabolni, gyilkolni abban pillanatban. A rendőrség neszt vette a dolognak és befogott valamennyiünket. Persze hogy zúgolódunk, átkoztuk az egész felfordított világrendet, a mely a becsületes emberekkel így bánik. Mikor kidühöngtük magunkat, egyenkint a kapitány elé vezettük benünket.

— Szívesen, jóindulattal beszélt velünk. Megmagyarázta, hogy így boldogulunk lehetetlen. Ha felforgatunk is mindent, ha gazdagoknak mindenét elvettük is, meddig fogna tartani a kezünkbe, ha belőle csak élénk, hozzá azonban semmit sem szerezne.

— Hol van most a maguk Schwarz Jakabja? — mondotta a kapitány — Elhalt. Neki a kenyere az, másokat bajba vinni, a munkából visszatartani és a gazdagok ellen lázítani. Amnyi bizonyos, hogy sok mindentéle nincs rendben a mai világban, sok, nagyon sok az igazságtalanság, igaztalanul szerzik sokan a vagyonukat, míg sok becsületes, jóvaló embernek gyermekeivel együtt éheznie kell. De hát ez mindig így volt és mindig így is marad. Ha a szociáldemokraták lennének is az urak, ha az egész világ vagyonát felosztanák is egymásközt, egy hónap múlva már volna közöttük aki elkötötte a maga részét, szerencsétlen ember is akadna elég, azután az egész osztogatást újra kezdenék.

Sokáig beszélt, addig, míg megértük, hogy munkába állunk, akkor aztán szabadon loccsattot bennünket.

— Persze, nem mondom én, hogy egyszerre belenyugodtunk szavaiba, hogy igazat adtunk minden mondásának. Hanem az legjobban fájt a lelkünknek, hogy Schwarz ur otthagyt bennünket, a tüzet meggyújtotta és hagyta lobogni lelkünkbe, ő meg most otthon a jó meleg szobájában jól érzi magát. Ez fájt nagyon.

— Immel-ámmal dolgoztunk, sokat beszélünk az igazságtalanságokról.

— Egyszer egy fiatal ismerőssel találkoztam, a ki kért, hogy jöjjelek vele egy társaságba, a hol ő igen jól érzi magát. Elmentem. Barátságos jó meleg szobába mentünk. Egy nagy csomó fiatal ember volt együtt. Az egyik rész csoportba verődve beszélgetett. Volt köz-

tük egy a ki a többi mulattatta. Csak egy hangzott a terem a vidám jó kedvűktől. A másik csoport játszott, a harmadik olvasott. Dohányoztak és jól érezték magukat, látzott arcukon a megelégedés.

— Egyszerre egy fiatal pap jött be a terembe. A fiatal emberek belátva üdvözültek ezzel a köszöntéssel: *Isten addja a tisztel partit!* (Ő pedig mosolyogva ment egyikkezmásikhoz. Mindenkehez volt barátságos szava. Tréllát, nevetett velük, mulattatta őket is. Másikkal komolyan beszélt, vitakozott, de oly jó szívvvel, hogy az az illető nem érezhette magát megverve.

— Én persze eleinte intorgattam az orromat, mikor a papot megláttam. Gyerekkorom óta bizony nem igen voltam egynek is a közelében. Szinte bántam már, hogy betettem a lábamat. Mintha attól féltem volna, hogy megismeri rajtam, hogy mióta nem voltam templomba, hogy gyerekkorom óta se nem gyóntam, se semmiféle vallási dologban részt nem vettem, hanem a helyett annál többet káromkodtam.

Mikor hozzám jött, elpirultam, alig tudtam valamit szólni neki. Pedig oly barátságos volt hozzám, nálam még barátságosabb, szívesebb, mint a többiekhez. Elmondtam neki, hogy még soha nem voltam itt. Ő pedig hitt, hogy minél többször látogassak el és legyenek tagja a társulatoknak.

A Katolikus Legényegyletben voltam. Akkor először, aztán majd mindennap, a mikor csak szerit tehettem. És valóban nem bántam meg soha. A pénzem először is a zsebemben

tanított meg a tapasztalat arra, hogy a liberálisok bennünk csak eszközt keres a céljai elérésére; mikor a célzt elérte, épen azokon üt, a kik neki segédkezett nyújtották. A Tisza Kálmán uralmának egyik firtó oszlopa a katolikus pápáság volt. Jó árczot mutatott, hízeltt nekik, paktált még Romával is, mikor aztán megerősítette uralmát s épen a katolikus papok segítségével lehetlenné tette a függetlenségi pártot, akkor hatalmát átadta tanítványainak s azok oly vihart hoztak az egyház feje fölé, a milyen századok óta nem rázta meg itt az egyház épületét.

Mire várnak a mi liberális papjaink?

Azt hiszik, hogy a mostani uralmon élő kormányok halásak lesznek irántuk, talán kiméltni fogják őket, vagy a katolikus egyházat? Haladni fognak a megkezdett uton tovább, ma ezt, holnap azt a jogot fogják elvenni.

Mennyivel célszerűbb és jobb lenne, ha valamennyi egy testként állana a liberális áradat ellenébe. ha egy erős, kompakt, konzervat keresztény párt megerősödésén mindannyian munkálkodnánk. Mily erő és hatalom volna az liberálisok rombolás ellenében. Látm a német centumpárt javát, élesztőjét képezi a német parlamentarizmusnak Nélkülük semmit, velük mindent kivihet a kormány. Esméket ad s a mellett őrt áll az egyház jogai mellett. És ki mondhatja, hogy Németország nem egészségos irányban fejlődik, hogy nem rohamosan jut egész Európában a vezérszerepre?

Ha a néppártot közös erővel megszilárítani segitenők, bizonyára legkevésbbé magyar hazánk banná meg.

A hécsi s a többi liberálisok.

Nagy az öröm Izraelben. Liberális lapjaink nagyokat kurjantanak, usznak az öröm mámorában, van akárhány zsornalaszt, a ki

maradt, nem volt alkalmas többé ugy elkölteni. Mert hiszen mulattunk mi ott is, de nem ugy, hogy vasárnap délutántól hétfő estig, hogy aztán egy árva fényig se, legfeljebb adósság maradjon utána. Megtanultam ott becsülni a munkát, Tudom, hogy vannak rossz, igazságtalan emberek, nincs is minden a maga rendjébe módja szerint, de a ki szorgalmas, becsületes, takarékos, ha csak valami rendkívüli szerencsétlenség nem éri, mindig meg tud élni tisztességgel a maga két keze munkája után. Volt aztán tisztességes ruhám, jó kedvem, igen jó egészségem, de még becsültem is, a mesteremnél ép ugy, mint más embereknél.

Megtanultam, hogy van Isten fölöttünk, a ki Urunk, bírónk, a ki becsületességünknek mindig jutalmát adja, de ki rossz cselekedeteink után is szigoruan számon kér. Legjobb rendő a lelkiismeret, a mely a vak sötétségben is posztot áll a szívünk és eszünk mellett, annak mindenről számot kell adnunk.

Mintha egy szép álom jött volna a lelkemre, mintha újra megtalálbam volna azt, a mit gyermekkoromban elvesztettem. Visszaemlékeztem az én szelid kékszemű, angyalszívű édesanyámra, az ő puha kezeire, a melyekkel gyermekkoromban a hajamat simogatta, azokra a percekre, a mikor kezeimet imára kulcsolta össze és a jó Istenhez imádkoztatott velem. A közbeeső idő most ugy tűnik tel nekem, mint egy gonosz, nehéz álom, melyből örül az ember, ha felébred.

M. t. uraim! Ez a százszor és ezerszer különböző kiadásokban megismétlődött esemény képezi a legényegyletek célját, annak irányát, lényegét.

nem tekint karika lába gyöngye voltára s az érthető fájdalomra, keményen veri össze bokáit.

Hogy mi az öröm oka, az újságolvasók nagyrészt tudják már, hiszen mondhatnánk, boldogsággal siettek világgá kürtölni: Bécsben a szociáldemokraták elhódították egy-két mandátumot a keresztényektől. Szóval a keresztények buktak és a szociáldemokraták győztek. Hogyne volna tehát nagy az öröm Izraelben.

Bennünket közelebről nem érdekel a dolog. A mióta a Lueger pártja sziveskedett egész Magyarországot zsidónak nézni, minden magyart zsidómágnak s ezen az alapon irtóhadjáratot intézett minden magyar intézmény és ügy iránt, azt hisszük van elég okunk, hogy nehezteljünk rájuk.

Hanem érdekelnek az osztrák választások bennünket egy más szempontból azért, hogy ott ismétlten láttuk a liberálisokat a szociáldemokratákkal szöveteznii, a hirtelen felzadagodott, a merkantilizta, a nagy tőkével bíró elemet, a szociáldemokráciával, a mely a társadalmi rend felzorgatását tűzte ki célul, a mely nem ismerve Istent, nem ismerve hazát tulajdonjogot, rabolni akar, hogy a mai társadalom törmelékén egy új, az ő gyöngyöcskéjü rendszerük szerint való alkotást létesítsen.

Mi kötheti a liberálisokat össze a szociáldemokráciával? A nagy tőkét, a hazánaloknok, a vagyontalanoknak ches csoportjával? Hiszen az és viz a kettő. Az egyik ragaszkodik a meglévő, összekapargatott alaphoz, a melyen tovább akarja építeni az ő férdő tornyát. A másik pedig szét akarja zuzni az egész alkotmányt, hogy újat építsen helyébe.

Van közöttük egy közös összekötő kapocs és ez a kereszt vak, szenvedélyes gyűlölete. A félelem a szentelt víztől. Történjék bármi, döjjön össze az egész világrend, csak a kereszt hívei ne diadalmaskodjanak.

Ha ez az eset egyedül állana, azt mondanánk, hogy kivétel, a melyből szabályt csinálni nem szabad, nem illik. De hiszen

Ezt adom én is át azoknak, a kik tölem a kath. Legényegylet célja iránt érdeklődtek.

Gyűlölet.

Mariska délelőtti sétáját végezte. A rendesen hamarabb végezte t. e. A szép idő ellenére kevesen keresték a korzót s ez igen bántotta őt, a ki a jövő-menők fényes tömkelegébe volt szokva. Eppen azt firtatta, hol lehetnek a korzó úrvendégek, midőn gondolatait Irma csengő hangja vonta félre.

Jó napot kedves Mariskám! Ny korán haza? Hisz a sétálók most térnek vissza.

Vajjon hol voltak, ha most térnek vissza? Hisz én nem tudok semmi újságot, a mi érintene volna őket. Ne hagyj töprekenni, mond mi történt?

Rögtön megtudod. A fővároshól idekerült pápaszem, prém hajtokás, ezilinderes meg nem tudom milyen járda lépő tartja esküvőt Arki Gabival. Különbén ez tán nem is érdekel téged?

Bizony nem is annyira, mint az téged a ki ott a társó soron oly élesen ügyel bennünket.

Ugyan ne szólj róla édesem, hisz tudhatod, mily ellenszenvvel viseltem iránta. A mire célzasz az sem ugy áll, a mint gondolod, mert én gyűlölöm Kálmánt. Elég példa van előttem. Nem hitegetett-e mást is szerelmével? Biz ott hagyta azt is. Azt ugyan nem tagadom, hogy szivesen túrtam körömben, s volt idő,

szövetkeztek a liberálisok Ausztriában a szociálistákkal, anarkistákkal egyéb alkalommal is, így itt is nem egyszer Belgiumban. Épen a minap tettünk róla említést, hogy a belga liberálisok toszolást intéztek az ország lakosaihoz, a melyben első sorban azt követelték, hogy a közoktatást szabadják fel a vallás mindenemű befolyása alól. Ebben megegyeznek az anarkistákkal s mint a multban, ugy a jövőben is együtt fognak küzdeni a klerikálisok ellen.

Ez kérem a liberálisok felvilágosultsága, szelleme. Felszabadítani az emberiséget az Isten keze alól, a ki szerintük agyrem, a vallás és letkiismeret törvényei alól, a szerintük sötétség, botlás, elfogultság alól.

A mit a liberálisok Ausztriában tesz, ugyanazt cselekszi Franciaországban, a hol minden emberi jog, törvény és szabadság ellenére kiüzi az országból az összes szerzetesrendeket, kiüldözi a szeretet angyalait, a betegápoló apácákat, mert működésük az Isten iránti szeretetre vezérelhető vissza.

Igy cselekedett Németországban, a hol nem került hely a hűrtömben a gonosztevők számára, mert hithű katolikus papokkal kellett megöltetni a liberálisok nagyobb dicsőségére.

Igy tett Olaszországban, a hol elrabolta az egyház jogos, törvényes vagyonát a liberálisok jog és igazság nevében.

Ez a liberálisok logikája.

Érthető-e most már, hogy miért választ el bennünket oly erős fal a liberálisoktól? Érthető-e, ha azt mondjuk, hogy a küldetésünk csak a kezdetén vagyunk s hogy ez a harez örökké fog tartani? Ne gondolja senki, hogy ha ezen nemzedék kihal, utána kevesebb lesz az ellensége a liberálisoknak, sőt azt mondjuk, hogy a mindig több lesz, mindig többen és többen jutnak a támadás minőségének tudatára.

hogy épen nem idegenkedem tőle, de most gyűlölöm. Ezt meg multán érdemi minden hasonló férfi.

De hiszen szépen eltársalog akár veled, akár velem, s én egyáltalán nem találok benne semmi gyűlölni valót. Nem bőveszédű, nem üres bók mondó, de hogy miért, nem tudom, de mindenesetre van valami benne, a mi megnyerő külsőt kölcsönöz neki. Az meg nem ok, hogy Gizellát elhagyta s nem udvarol neki, ez így szokás.

Ez utóbbi szók halvány rőzspapirt csaltak Irma arczára s bármint igyekezett azt elpalásolni, Mariska ébenfekete szemei elől nem menekülhetett. Ujabb ostromot várt, de tévedett. Mariska nem zavarta őt s szabad folyást engedett gondolatainak. Szó nélkül haladtak egymás mellett és csak a szokásos köszöntés törté meg a csendet. Mariska otthon volt. Irmának sem kellett soká haladnia. E rövidke utra engedelmet kérve Kálmán elkísérte, az a ki: csak az imént oly heves szóval gyűlöl.

Közömbösen beszéltek s mégis valami ismeretlen vonást tüntetett elé Kálmán arca. Hazaérve, mint régi ismerőst, Irma önkéntelenül is behívta. Mig Irma szobájába távozott, Kálmán a szalomban maradt hátra. Zavartan babrált gyűrűjével, mialatt Irma belépett. Belépésekor keresztnevére szólította Irmat, ez pedig megdöbben és rátekinett, meglepve a megindulástól, melyet elárult s maga is egészen zavarba volt.

Izgatottan járt föl-alá Kálmán, mig végre megállt a fiatal leány előtt.

Régóta szeretem önt, mondá, mintha magának beszélné. De nem hittem, hogy ennyire

Boszonyozott tiszti kardbajt.

A mit elhinni nem tudtunk, a mire még a jégszívű kriminálisták is csak félve gondoltak; egy tiszt, egy főhadnagy, egy előkelő család fiatal sarja, a budapesti országos kaszinó tagja, egy régi nemesi családból sarjadzó 24 éves dalia lopott. Nem gondolt 70 éves agg atyjára, nem gondolt gyermekeiért rajongó édesanyjára, nem gondolt a szeplőtelen büszke magyar névre, megfélemlített ifju szép arájáról, meg önmagáról s a nyomorult pénz előbbre való vált mindezeknél, noha szükségét soha vált és mostan sem szenvedett.

A szájról-szájra menő kőszahírek nem adtunk hitelt, az ellene halomra gyűlt bizonyítékoknak nem hittünk, megvetettük a szomorú hírből a szenzációt, másrészt pedig nem akartuk az igazságszolgáltatásnak utját szegni, mert a nyomozási eredmények hírlapi közlése azt eredményezhették volna, hogy a bűnös megszökik s kikerüli a büntető igazságszolgáltatás vasvesszejét. Hogy ez nem így történt, tisztán a véletlennek köszönhető. A száraz tényállásból kívül van a dologban még valami, a mi városunk közönségét mindennél kellemetlenebbül érinti. Ez az ember saját ezredét lopta meg s így saját tisztársainak jó hírnevén ejtett csorbát, sőt ismerve a katonai felfogást, nem lehetetlen, hogy saját, atyai jóságú felelőjét, *Lyro* ezredet juttatja oly kellemetlen helyzetbe, a milyent a magas képzettségű, emberszerető katona épen nem érdemelt meg. Mi őszintén sajnálunk távozását s hisszük, hogy a felsőbb katonai körök sem fognak kivánni egy főhadnagy bűnéért ily hatalmas áldozatot.

A most már kiderített nyomozási adatok alapján megállapítható tényállás a következő:

Mint már megirtuk, múlt hó 30-án éjjel az uhlánus laktanya területén lévő

szerelem. Irma, érzem, hogy nem tudnék ön nélkül tovább élni!

Irma nem válaszolt s hiába igyekezett Kálmán meglátni arcát, melyet kezébe temetett.

Szeretemi önt! ismétlé. Vajjon meglepi-e ez? Tudom jól, hogy az utóbbi időben viselkedéséből azt következtette, hogy gondolatokat és szívemet más foglalta el. Gonosz játékokat űztem! Azt véltem, hogy megbánthatam, f. l. ékényyű tehetem önt, hogy fájdalmat okozhatok önnek... Ah! mily szerencsétlen voltam, hogy így félbismertem önt! hisz az a tisztelet, melylyel tartozunk minden nőnek, nem ér fel azzal a végtelen szerelemmel, melylyel önt szeretem. Irma felajánlom szívemet... Mondja... oh kérem, mondja, hogy nem utasít el!

Irma még mindig lehajva tartá fejét s két kezével fődé anozát. Nem volt tiszta fogalma arról, hogy mi történik körülé, csak a kettős vallomás gyötörte, melyet a perczen saját szíve és Kálmán tettek.

Esdve kérem, folytató Kálmán, mondja, hogy nincs szíve elzárva előlem, s juttat számomra egy kis rokokoszervet, addig is... mig... egykor beleegyeznek, hogy nőm legyem.

Irma néma maradt. Kálmán szó nélkül a lányka homloka fölé hajolt, s kényyszeríté, hogy rátekintsen. És azok a nagy, nyílt szemek nem tudtak hánudni, elárulták, a mit ő nem áart megmondani — szerelmét.

Omikron.

tiszti pavillonban elhelyezett ezredkezelőtiszt irodájából a kézi pénztárt 12000 koronával tartalommal elvitték. A vaspénztárt két vaspánt erősítette a falhoz s a nagy munkát e két erős pánt lefeszítése előzte meg. Reggel az irodába vezényelt küldöncz az ajtókat nyitva találta s az irodából a pénztár hiányzott. Minden jel arra mutatott, hogy a betöréses lopást oly egyén követte el, a ki a viszonyokkal ismerős s már az első pillanatban kétségtelennek látszott, hogy a jól kiesztelt bűntettese katona, a kit sem az őrség, sem egyéb katona munkájába nem mert zavarni. F. hó 9-én megdőbentő fordulat állott be ezen ügyben. Tót-diósi *Dióssy Győző* főhadnagy tiszt szolgája, *Vuckovics Mátyás* az élelmező tiszt irodában alkalmazott küldöncz nógatására — mert hisz elsősorban őt gyanúsították — elmondta, hogy a bűnös tett éjjelen *Dióssy* főhadnagy őt felkeltette s egy kocsiért küldötte; Kósa bérkocsis, a kit főhadnagya már előző nap a hajnali budapesti vonathoz megrendelt, már a laktanya előtt állott s hívására a laktanya udvarára hajtattott. Ekkor a kocsi és Bukovszki István loápolóval a folyosóról egy nehéz faladát tétetett fel a kocsi s aztán a vasuti állomásra hajtattott. Elmondta ugyanekkor *Vuckovics Mátyás* tiszt szolga, hogy *Dióssy* főhadnagy már hetek óta vésővel és kalapáccsal dolgozott s a már említett faladát is régebben készletben tartotta s így — bár nem tudja, hogy főhadnagya vitte el a pénztárt — nem lehetetlenség, hogy a tettes ő volt. *Vuckovics* ezt a vallomást a legénység, majd *Lyro* ezredes előtt is ismételte.

A nyomozás aztán ily irányban indult meg. Kiderült ekkor, hogy *Dióssy* főhadnagy mielőtt 21 napi szabadságra elment volna, Landenhausner szakaszvezetőtől, ki a gyengélkedő szoba parancsnoka, mérget kért, sőt kapott is, mert — miként mondá szobáit akarja felsuroltatni s ahhoz szükséges a mérge. Így méreggel felszerelve indult utnak *Dióssy* s az állomáson a 150 kggrammos ladát mint gyorszállítmányt adta fel Budáig, honnan bérkocsin a nyugati pályaudvarra hajtattott. Itt a ladát feladta a Nyitrai megyei Koltára, melynek végállomása Perbete. *Dióssy* azt jelentette be ezredének, hogy szabadságát Koltán fogja tölni. Lelkülete azonban nem volt nyugodt, f. hó 9-én délelőtt városunkba érkezett s itt több helyütt kérdezősködött, hogy kit gyanúsítanak a tett elkövetésével s szinte csodálkozva, cinikus mosollyal említette, hogy hallomás szerint az ő neve is szóba került. A szolgájának még e napon utasítást is adott, hogy érkező leveleit s több apró dolgait sánoki *Mogyarósy* Gyulához az ő címére küldje Nagy Lapos Nyitrai megyei községbe, melynek utolsó postája Pusztá Egeri. Itt lakott ugyanis dugszdag arája, kivel az eljegyzés a holnap napra volt kitűzve.

Dióssy még f. hó 9-én a délutáni vonattal elutazott *Nyáry* Antal báró főhadnaggyal s mindketten az »Angol királyné« szállodában voltak megszállva. Másnap, azaz f. hó 10-én együtt utaztak tovább Komárom felé, a honnan *Nyáry*

főhadnagy Pozsony felé vette útját, *Dióssy* pedig Érsekújvárra utazott. E napon tett vallomást *Vuckovics* tiszt szolga s még az nap vagyis e hó 10-én *Lilek* százados hadbíró d. u. 4 órákor kiadta az elfogatási parancsot, *Pöczner* Péter alkapitány Budapestre utazott, hogy a nyomozást a legszélesebb körre kiterjessze. *Rohonczy* térparancsnok nyomban intézkedett, *Nyitra*ról két tisztet Koltára vezényelt *Dióssy* letartóztatására, a kiknek kiküldetése azonban eredményre nem vezetett. A perbetei csendőrség pedig utasított a pénztár nyomozására, siker azonban eddig azok fáradozását sem koronázta.

A hír szárnyain már tegnap bejárta az országot a kinos feltűnést keltő fordulat s míg Székesfejérvárott *Lilek* százados-hadbíró a letartóztatott két tiszt szolga kihallgatását eszközölte, *Dióssy* főhadnagy Érsekújvárot töltötte az időt. A két tiszt szolga még tegnap délután szabad lábra helyeztetett. A mi azután történt, az egy cinikus bűnös műve, aki bizik abban, hogy bűne nem derül ki s bizonyíték hiányában kikerüli büntetését. Az éjjel ugyanis távirati értesítés érkezett Érsekújvárról *Dióssy* főhadnagytól, a melyben jelenti, hogy hírlapokból értesült a nagy vádról s ma délelőtt megjön, hogy igazolja magát. Tényleg Budapest felől d. e 9 óra után érkező vonattal megérkezett *Dióssy* főhadnagy a sógora kíséretében. Ott láttuk ekkor az állomáson *Moran* Ferenc gróf kapitányt és *Oreshkovics* Vilmos főhadnagyt, a kiknek társaságában az érkező főhadnagy a laktanyába hajtattott. Az elfogatási parancs értelmében *Dióssy* főhadnagy e perctől fogva fogoly volt, s a nélkül, hogy kihallgatták volna, a laktanya egyik magánzárkájába került, míg nem d. u. fél 3 órákor induló budapesti vonattal *Michalik* Zsigmond kapitány és *Götz* Imre főhadnagy a budapesti helyőrségi fogházba kísérték a már kardjától is megfosztott fogoly főhadnagyt.

A főhadnagytól valószínűleg zilált anyagi viszonyai kergették ez ocsmány bűnbe; kevés vagyona nem hozott elég jövedelmet a gavallér költekezéshez.

UJDONSÁGOK.

— A szőlőhegyi kintlakás. Sokszor és sokat irtunk már e kérdésről s mindannyiszor ama véleményünknek adtuk kifejezést, hogy a szőlőhegyi kintlakás megtiltása sérti a magánbirtoklási elvet. A magánjog elvileg határozottan követeli a vagyonnak szabad használati jogát, legutóbb pedig a törvényhozás az 1894. évi XII. tekintetben, vagyis a mezőrendőri törvényekben már törvényerejű intézkedéssel minden kétséget kizárólag kimondja, hogy saját vagyonát kiki szabadon birtokolhatja. Ennek daczára a városi törvényhatóság szabályrendeletet alkotott a nélkül, hogy a közgyűlési tárgyalásra a legközelebbi érdekelteket vagyis a szőlőhegyi lakosokat szabályszerűen meghívta volna s megalkotta a szőlőhegyi szabályrendeletet olyképp, hogy annak egyik s főleg a szegény szőlőhegyi birtokosokra nagyon is sérelmes, kardinális pontja köztörvénybe ütközik, a minek már a priori megtörténni nem lelt volna szabad. A tévedést tévedés követte,

a mennyiben 1896-ban a földművelésügyi miniszter jóváhagyta a szabályrendeletet s így történt, hogy a szőlőhegyi lakosok nyakra-főre kapták a bírságot, sőt a hatóság már a kilakoltatást is elrendelte. A kihágási eljárások folyamán Kocsis András és társai a kapitánysági, majd a tanácsi határozatot is megfellebbezték a földművelésügyi miniszterhez s Darányi nem végzett e fontos kérdésben csak egy hevenyében, hanem az igazság — és a belügy-miniszter véleményének kikérése után a szőlőhegyi szabályrendeletet hatályon kívül helyezte s ezzel egyidejűleg a szőlőhegyi kintlakást megengedte.

E jogilag helyes és törvényes intézkedés jogszerezői folyamánya leendő a már addig kirott s behajtott pénzbüntetések visszautalása, mert hisz már az új törvénybe ütköző szabályrendelet alapján történt a kihágási eljárás folyamatba tétele. Igaz, hogy a már egyszer jogerőssé vált ítélet megsemmisítése újabb tárgyalást igényel, ez esetben azonban — véleményünk szerint — a már kiszabott és behajtott pénzbírságok visszautalhatók a nélkül, hogy az elmarasztalt felekkel új perfelvétel útján a tárgyalások megtartatnának. Ha azonban gazdasági szempontból nem volna előnyös a szőlőhegyi kintlakás — mert a mezőgazdasági törvények értelmében ezen esetben lehet a törvénynek tiltó rendelkezése — úgy ilyen alapon kellene a szabályrendeletnek megalkotni, a törvényerejű szabályrendeletnek még ekkor sem lenne visszaható ereje s így régi jogaitól megvonni azokat, a kik már kint lótnak, nem lehet.

— **Rendjel-viselési engedély.** Ő csász. és apostoli kir. Felsőke legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben megengedte, hogy báró Fiáth Pál, Fejérvármegye főispánja a szerb kir. Takova rend II. osztályát, tisztii szolgálja (Greger Vendel pedig a szerb koronás ezüst érmet elfogadassák és viselhessék.

— **Conserv-gyár.** A városunkban építeni tervezett Tschurtschenthaler-féle conserv-gyár ügye most egy újabb stádiumba lépett, a mennyiben a nevezett gyáros, tekintettel arra, hogy a gyárnak oly alakban való létesítése, mint a hogyan az eddig tervezve volt, nem lehetséges, azt itt önálló magyar részvénytársaság formájában óhajtja létesíteni. Mint értesültünk báró Fiáth Pál főispán, mielőtt a létesítés ezen módját az érdekeltek nagy értekezletén megvitatták tárgyává tennék, az ügyet gróf Zichy Jenőnek Budapesten levő Rózsa-utcai lakására folyó hó 15-ének d. u. 5 órájára egybe hívott szűkebbkörű bizottságban óhajtán megbeszélni. Az értekezletre meg vannak hívva: gr. Cziráky Antal, gr. Zichy János, gr. Zichy Aladár, megyeri Krausz Lajos és ott lesznek még báró Fiáth Pál dr. Burghardt Bélaváry Rezső titkárnak kíséretében és Havranek József polgármester.

— **Ismét öngyilkosság.** Mintha csak átok ülne városunk közönségén. Még egyik szenzációból fal sem oszudunk, már nyomában kél a másik s nem tudjuk, mit csodáljunk inkább, a teljes erkölcsi súlyedést-e, mely után két kézzel kellene kapkodnia, hogy egy hosszú élet bűnös küzdelmeit az öszbeborult aggkor néhány napi vezeklésével hozzon helyre? Vagy bámuljuk azt a szerdületlen ifjút, a ki talán a virgácstól való félelmében ragad gyilkos eszközt, hogy azt önmaga ellen fordítva önmagának legyen igazságtalan bírása? Nem szívesen foglalkozunk az öngyilkossági rovattal, hisz egy

nemzet lelki szegénységének hőmérője ez, de mégis időről-időre kötelességünkké válik, mert alig mulik el nap, hogy egy-egy öngyilkossági eset ne fordulna elő. A mai nap fehér lapján is megjelent ez a gyűlöletes fekete folt. **Mocsári József** kereskedőség a délelőtti órákban fejbőlötte magát és meghalt. **Wiener Gyula** városháztéri borkereskedő 10 óra tájban a raktárkulcsokat kereste s azt hosszas keresés után sem találta meg. Lakatosért küldött tehát, hogy a városháztér közre nyíló raktár ajtót kinyitassa, a minék folyamán a lakatos konstátálta, hogy a raktár belülről van becsukva s a kulcs a zárbán van. Wiener ekkor vette észre, hogy a segédjét már rég nem látta az üzletben s erről nyomban értesítette a rendőrséget. **Poleser Péter** rendőrkapitány kinyitatta az ajtót s meg is találta Mocsárit átöltözött halántékkal a belső kamrában. A golyó az agyvelőn keresztül hatolt s a koponyacsontot áttörve a falba furódott. A nagy vértócsában fekvő hulla mellett fektött egy hatlövétű forgó pisztoly, melyből egy lövedék hiányzott. Épen delet harangoztak, midőn óriási népcsofódület közepette megérkezett a hullaszállító kocsi s vitte a serecséltent oda, a hol nincs gondja többé az élőknek, a kórház halottas kamrájába. Két levelet hagyott hátra Mocsári József; az egyiket a főkapitányhoz intézte, melyben kéri a boncolást mellőzni, mert saját elhatározásából követte el tettét, kéri továbbá a szülői háztól leendő eltemetését. A másik levél gazdájának, **Wiener Gyulának** szól. Röviden ír itt is. Ez volt a sorsa, mint mondja, s így el nem kerülhetett. A megszolgált bért édes anyja kezéhez kéri juttatni. A 18 éves fia anyja, özv. Mocsáriné, még délelőtt folyamán értesült a történetkről s látta holtan fekvő gyermekét a kamrában, a hol összeesett s elájult. A kószahír mondja, hogy családi viszály kergette a halálba.

— **Zene és tüzijáték a jégpályán.** A helybeli korcsolya-egylet vezetősége, mint már megirtuk, nem kimél sem időt, sem fáradságot, hogy czélját elérje; a jégpályán kedves és kellemes szórakozási helyet teremtenek. Még alig nyílt meg a jégpálya, máris történnék oly intézkedések, a melyek a fenti felfogásunkat igazolják. Holnap ugyanis d. u. 2 órától egész 7 óráig zene élénkíti a sportkedvelők hangulatát s este tüzijátékot rendeznek. Reméljük, hogy sportkedvelő fiatalságunk tömeges megjelenésével fog tüntetni a vezetőség jóra törekvő intézkedései mellett.

— **A déli-vasuti műhely dalegyesülete.** Van a mi városunknak egy igen tevékeny és szorgalmas testülete, mely a saját körében a legszébb és legdicseretesebb egyetértéssel munkálkodik minden alkalommal. E testület tagjai egyszerű munkás emberek, kik a fátaszto napi munka után a saját szellemi életük emelésére gondolnak s összegyűlvé dalegyesületükbe vidám kedvvel és buzgó szorgalommal áldoznak a lélekemelő dalnak. És míg ezáltal egyrészt maguknak szereznek kedvterítő szórakozást, másrészt méltánylandó és dicseretes működésükkel a város közönségének is több ízben élvezetes estéket nyújtanak. Ott találjuk ezt a buzgó dalegyületet mindenütt és minden alkalommal, a hol és a mikor valami nemes czél érdekében tenni kell. Buzgón épölja nagyjaink emlékéit, hisz ez az egylet első és csaknem egyedüli, mely Vörösmartynk emléknapjait mindig megünnepeli. Méltán megilleti tehát a déli vasuti munkásait az elismerés és dicseret azért a szép egyetértésért és sikeres munkál-

kodásért, melyet már több esetben alkalmunk volt tapasztalni e derék testület részéről. De nem tagadhatjuk el a műhely vezető férfainak érdemét sem s igazán örömmel telik el szívünk, midőn látjuk azt a szíves jóágot, azt a gondos fáradozást és azt az odaadó jó akaratú támogatást, melyben a műhely derék, tiszteletrámoltó főnökei az ő alkalmazottjaik törekvésért részesítik. Míg városunk többi dalegyetei alig-alig adnak némi életjelt magukról, addig ezen fáradhatatlanul munkálkodó eleven egylet részt vesz minden mozgalomban és működésével minden esetben csak dicseretet és elismerést szerez.

Folyó évi január hó 20-án is, a Magyar Király szálloda összes termeiben hangverseny és szavalattal egybekötött táncvigalmat rendez saját könyvtára gyarapítására. Érdekesnek ígérkezik e hangverseny már csak azért is, mert mint értésülünk a dalegylet részt fog venni a folyó évi augusztus hónap Kassán tartandó országos dalárdaversenyen s az ezen alkalomra betanult énekeket fogja jelen hangversenyén bemutatni a közönségnek. Ismérve a dalegyesület tagjainak kiváló szorgalmát és iparkodását és ismérve az egylet karmesterének ifj. **Jámbor Zsigmond**nak szakavatott vezetését és fáradságot nem ismerő buzgalmat, a logjobb sikert várhatjuk a szerepléstől. A hangverseny műsorát a következőkben adjuk: 1. *A magyar nyelv* (Lányi Ernőtől.) az országos dalárszövetség által kiadott kötött versenykar. 2. *Nyiss ki anyám* (Balatoni nóták) Gáll Ferencztől. 3. *Régi nóta* (Lányi Ernőtől.) E két utóbbi közös kar. A táncvigalom és hangverseny kezdete este 8 órakor lesz. Belépti-díj: személyjegy 1 korona 20 fillér, családjegy 2 korona 40 fillér. A kik tévedésből még nem kaptak meghívót s arra igényt tartanak forduljanak az egylet elnökségéhez.

— **Eljegyzés.** Dr. Fürst János, városunkban is széles körben ismert zalaegerszegi ügyvéd eljegyezte **Ney Jakab** veszprémi bérleléanvát, Bertát.

— **Felrobban az új közkórházi** Ezzel a szenzációval hírré lépett be ma úgy dél tájban a megyei közigazgatási iroda egyik hádjára a hivatalba és megdöbbenő kijelentés a következőkben indokolt: először is ő soh' se szokott hazudni, másodsor a piacon hallotta, aztán meg a mentőkocsi is ment a kórház felé, meg az egész városban erről beszélnék, meg hogy ő ezt az éjjel ezen mód megálmodta. Az iroda személyzetének abszolút többsége letette a tollat és homlokukra leolvashatólag kiült a gondolat, hogy ennek fele sem tréfa. Az egyik mindjárt gondolta, hogy előbb-utóbb bekövetkezik holmi féle robbanás, mert a gondnok a tegnapi kórházi választmányi ülésre be-terjesztette, hogy a kórház fűtő szerelékői skandalózus hiányokban szenvednek. A másoknak pedig hamarjában gondnokai vagy ellenőri üresedések forgolódtak agyában. A hír hogyan hogyan sem végre az alispán füléhez is eljutott, a ki azután telefonon kérdőzokódott a balesett mibenléte és forrásai felől. Így derült ki aztán, hogy a robbanásból semmi sem igaz, az egészet csak az asszonyok talál-ták ki a hetivásáron.

— **Rendkívüli közgyűlés a városnál.** Székesfejérvár szab. kir. város törvényhatósága: f. hó 14-én azaz hétfőn d. e. 10 órakor a városház nagytermében rendkívüli közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: Az igazoló választmány előterjesztése a palotavárosban meg-ejtett pótválasztás tárgyában. A kiadóhivatal jelentése a Peuser-féle ingatlanok megvétele tárgyában.

Zártkörű táncvizsgálat. A székesfehérvári polgári betegsegélyező és temetkezési pénztár f. hó 13-án a „Fehér báránnyal” vendéglőben saját pénztára javára világpóstával egybekötött zártkörű táncvizsgálatot rendez, melyre a meghívókat a rendezőség már szétküldötte. Belépti díj személyenként 1 korona, családjegy 2 kor. Kezdeté este 8 órakor. Felülvezetések köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Jó ételek és italokról Endresz Sándor vendéglős fog gondoskodni.

Iskola-bezárás. Semmi esetre sem mondhatjuk most azt, a mit máskor beszélgetni szoktunk, hogy észre sem vettük, a mint a tél beköszöntött. Az idén késett ugyan egy kissé a csikorgó hideg, de nem fokozatosan fejtegette ki erejét, hanem minden átmenet nélkül egész hirtelen ijesztett az emberekre. Utan-utóleben megállítja az utast, örök álomra csukja le az utszéli odú árnyékában megpihenő vándort, felsóhajt . . . és nem érzi többé a koldus aszszony anyai szívének melegét ölelő karjai között — a megfagyott gyermek. De nemcsak így szól a kíméletlen tél-apó áldozatait. Az egyszerű szegény nép szorosan bezárja előtte ajtaját és a mint körülötte faluhelyen szobáják, az ablakot becsapozzák. A nedves szobába bezárt levegő meleg lesz ugyan, de telvi van a legveszedelmesebb bacillusokkal és létrejön az a sokféle betegség, az a pusztító járvány, mely leginkább a gyengéd szervezetet, a kisdedek honából szedi áldozatait. Így jöhetett létre csak Sós-kút községben is a kanyaró, hol e ragályos betegség elterjedése már oly veszedelmes mértéket öltött, hogy a kór tovább terjedésének könnyebb megakadályozása végett a főszolgabíró távirati jelentésére az alispán ma az ottani iskolákat bezárta.

Esküdtek kisorsolása. A székesfehérvári kir. törvényszék mint esküdttörvényszék f. hó 10-én délut. 3 órakor sorsolták ki dr. Mader Ferencz kir. táblai bíró előkérte mellett a f. év február havában tartandó esküdtszéki ülésszakra az esküdttörvényszék a következő eredményekkel: Helybeliek: Csütán G. Emil, Dénes István, Horváth Miklós, Laki István, Dr. Löwy Márk, Maron József, Németh István, Oremus József, Pap Sándor, Pákosz Ferencz, Dr. Say Viktor, Dr. Szűts Andor, Dr. Veres Mihály, Dr. Vértessy Géza és Weisz Gyayza; vidékiek: Brachfeld Lajos (Mány), Grófi Csirákay Antal (Lovasberény), Galter Frigyes (Martonvásár), Halmi Nándor (Cősz), Ifj. Hermann János (Czece), Koller Pál (Alsó-Szent-Iván), Kovács Béla (Sár-Szent-Miklós), Mészöly Endre (Sár-Szabárd), Ifj. Pájer Ferencz (Duna-Adony), Pencz Lajos (Móór), Pölöskei Sándor (Móór), Rosenfeld Henrik (Bicske), Starczel Ferencz (Duna-Adony), Széll Lajos (Pátkaj) és Varczay István (Alap). Pótesküdttek: (mindannyian helybeliek) Hány Lajos, Heltay Gyula, Héjy József, Hérics Ferencz, Pápay Nándor, Schubert Emil, Schweighardt Mátyas, Székely István, Töke András és Veszely József.

Szökött katonája. Juhász József fehérvári születésű szobafestő, a ki Budapesten a 69. gyalogezred 4-dik századában ette a komisz kenyeret, a Karácsonyi ünnepekre hazajött egy kis fehérkalácsra. Ugy látszik azonban, hogy nagyon megtalált neki tetszeni az itthoni élet, vagy hogy az ottani nem volt iyére, de feljebbvaló az ünnepek után hiába várták tárt karokkal, nem jelentkezett. Szökevénynek tekintették. 6-án sürgönyöztek a fehérvári katonai hatóságnak, a mely azóta mindenütt keresi, de mindedig nem tudtak még a nyomára sem akadni.

Ménlovak szétosztása. Az állami méneknek a fedeztetési állomásokra leendő kiosztását folyó hó 19-én fogják Székesfehérvárott megtartani. A fedeztetési állomással bíró községek előjáróinak ez irányú intézkedéseit az alispán is megszorgatja.

Kóbor veszett eb. Seregélyes község lakosságát nagy izgalomban tartotta egy veszett eb kóborlása, migem sikerült az ebet agyonverni. A napokban ugyanis Szalón János uradalmi cseléd 3 éves leánykája a sertésórák körül foglalatoshodott, midőn a sertések etetése közben egy eb neki szaladt s lábszárát több helyütt megbarapta. Az ijedtség első pillanatában a kis leány fájdalmát iparkodtak enyhíteni s csak azután gondoltak arra, hogy az eb veszett lehet a legelső kötelesség az eb kiirtása. Hosszas keresés után, mielőtt az eb másokat is megmárt volna sikerült az ebet megföldmészélni és lebunkózni. A megmárt kis leány sebeit kiégették s további gyógykezelés végett Budapestre a Pasteur-féle intézetbe szállították. Az eb felboncoltatván, vesztettség beigazolást nyert, a hatóság a szükséges zárlati intézkedést még aznap megvette.

Az apróhatalak védelme. Egy idő óta a balatoni halásztársaság alkalmazottjai minden kímélet nélkül kihalászták még a 10 centiméteres apró süllőket is, pedig a törvény világosan előírja, hogy csak 35 centiméteren felüli hosszúságú süllőt és pontyot foghatnak ki. Most a földmivelési minisztériumtól jött egy rendelet, mely egész szigorúsággal meghagyja, hogy a balatoni halásztára a hatóságok szorosan felügyeljenek és az előforduló kihágásokat a tarsulattal szemben is alkalmazzák. Az apró süllők és pontyok kifogóit, ugyszintén azok elárúaitót is megüntetik. — Hatóságunk most már bizonyára több gondot fog fordítani a piaci elárúsításra, hova nagyobb mennyiségben szoktak balatoni halat hozni.

„Székesfehérvári és megyei kiskerekedők társulata” kezeltységét. Bástya utca. Gőzfürdő épület, melyet a kereskedő ifjak egyesülete is használ. vendéglősenek béreladja. — Tudakozdani lehet Berényi Mór fűszerkereskedésben. (Szöggyeny-utca.)

Ebtulajdonosok figyelmébe. Az 1901. évre összeállított ebadó összeírási és kivétési lajstrom f. hó 14-ik napjától három napon át a városi pénzügyi tanácsosi hivatalba közszemlére lesz kitéve, hol az bárki által betekinthező s az esetleges felszámolás ugyanott ezen idő alatt írásban beadható. Az összeírt ebeknek védjegyekkel való elláthatása czéljából a védjegyek az ebtulajdonosok részére a régi védjegyek beszedése mellett a rendőrbiztosok által kézbesítettek; kikhez bárcza kézbesíttetni nem fog, azoknak ebei az összeírásba bejelentés hiánya miatt felvéve nem lettek. Felhivatlak ennél fogva ezen ebtulajdonosok, hogy ebeiket a különbeni törvényes következmények terhe mellett haladéktanul jelentse be. Az ebadó folyó év február hó 28. napjáig a városi házipénztárnál a pénzügyi tanácsosi hivatalban beszerzendő utalvány alapján lefizetendő.

Egy jó házból való fiu tanulóknak felvételik Vörösesáky János bórkereskedő üzletében, a buzapieccon.

Gyűjtsünk BÉLYEGEKET!

bármely országból való és bármely nemű, még ha egészen közönséges is. A czél: szegény gyermekeknek papokká való nevelése. Jutalmul emléktárgyakat adok, rózsaszűreket, sz. Antal prágai Jézus képeket. A küldeményeket és esetleges kérdézősködésekét méltóztatassék Bregenzbe Voralberg Bureau, Betlehem intézni.

Színház.

Csütörtök jan. 10. Lili. Irta Hennequin, és Willaud, zenéjét írta Hervé. Egy szép előadás, melyből csak a néző közönség hiányzott. A darab sikeréből, az oroszlan rész Léay Sárkát illeti, ki Lili kettős szerepében igen bájos volt és szép temperamentumos játékkal, valamint, ma este különösen szép hangjával nagyon megérdemelte azokat a tapsokat, melyekkel a közönség, minden egyes énekszáma után, kivétel nélkül, megjutalmazta. A nagymama beszédében azonban, mintha egy kissé tán tulzott volna. Ferenczy, Planchard szerepében, kissé hideg volt. Ő nem így szokott énekelni: hangját vagy nagyon kimélte, vagy be van rekedve. Dóri (Gran Batelieres báró) mint reudesen, ma is igen jól játszott. Elbittük neki, hogy boldogtalan férj és később a legnagyobb mértékben papucshős. Korács (Braupan tanár) és Tisztai (Saint Hippothéz gróf) igyekeztek kiaknálni szerepüket és élvezetes alakítást nyújtottak. A többi szereplők is jól játszottak. (N.)

IRODALOM.

A katolikus gyermeknevelés tizparancsolata megjelent ezen kitűnő munkát Curievs Frigyes, ismert német pedagógus írta. Magyarra fordította Zandó Odón. A mű 304 lapon át foglalkozik a gyermeknevelés legégetőbb kérdéseivel. Látna látjuk, hogy a modern nevelés mily gyelmetlen gyermekeket nevel. Panaszokodnak a szülők, panaszkodnak a haza boldogulásán aggodó ember barátok. He kevés kereszt a bajt a helytelen nevelési rendszerben. Ezen min helyes rendszere mitán mondható a nevelés káltjának. Az első kiadás hamarosan elfogyott s keresve keresik a most megjelent második kiadást. Ezen kiadás ugy nyelvezetű, mint beosztását illetőleg mindeu rangu és rangú szülőknek, tan férfiaknak hasznos kézikönyv leend. Megrendelhető két korona beütődése ellenében bérmentve: Pozsony, Szt. Matton plebánia czimén.

260/1900. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közbíró teszi, hogy a székesfehérvári kir. törvényszék 1900. évi 7171/p. számu végzése következtében Schlammadinger Antal székesfehérvári lakos javára Schmöltz Gusztáv és neje székesfehérvári lakosok ellen 4-1 kor. s jár. erejéig 1900. évi november hó 20-án fogantatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 710 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: bútorok, bádógárnk stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a székesfehérvári kir. járásbírószág 1900. évi V. 1. 644/2. számu végzése folytán 484 korona tökékövetkező és jár. erejéig Székesfehérvárott, vásártér 17. szám alatti házban leendő esküszökeire 1901. évi január hó 15-ik napjának délután 2 órája határidőül kiűtöztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükésg esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Székesfehérvárott, 1900. évi december hó 20-ik napján.

HAVAS SÁNDOR,
kir. bír. végrehajtó.
Buda-ut 17-ik szám.

Van szerencsénk a n. é. helybeli és vidéki közönség becses tudomására adni, miszerint

Tögl és Szlanyinka

czég alatt Szekesfejervárott, Szent-Imre-utca 1. sz. a a mai kor igényeinek megfelelőleg egész ujonnan s szövetekkel dúsan felszerelt férfi-szabó üzletet nyitottunk.

A midőn ezt a n. é. közönség becses tudomására juttatni bátrak vagyunk, egyuttal megemliteni kívánjuk, miszerint elsőrendű hazai és külföldi gyárosokkal való előnyös összeköttetésünknel fogva azon helyzetben leszünk, hogy ugy minőség, valamint a legmérsékeltőbb szolid árak tetszámítása mellett bármely konkurrencziával versenyképesek lehessünk.

A midőn a n. é. közönség kegyes pártfogását kérjük, eleve is biztosítva arról, hogy minden törekvésünk oda fog irányulni, hogy pontos és szolid kiszolgálásunk által magunkat a n. é. közönség bizalmára érdemessé tehessük.

Kiváló tisztelettel

Tögl és Szlanyinka,

férfi-szabók.

Borovicska, törkölypálinka o o o o o o o

és szilvóriumot ajánl

5—10 és 14 literes kosáruvegekben póstautánvét mellett

- szepesi borovicskának literjét 70 kr.
- erdélyi 3 éves törköly pálinka literjét 1 frt — »
- slavoniai 3 éves szilva pálinka 1 » — »

Mérey Sándor Budapest, VII. Csömöri-ut 29. sz.

Keresztény lelkiismeretes kiszolgálás és az áru tiszta természetes valóságáért szavatosság **biztosittatik.**

Vein Károly és társai KISMÁRKON.

A leghirnevesebb
kamuka és vászon
műszövődének

gyári raktára

DEUTSCH MANÓ és FIA czégnél, Szekes-Fejervárott.

Építészek, építőmesterek és háztulajdonosok
figyelmébe ajánlja gyártmányát az

ELSŐ MAGYAR

„SCAGLIOL“ építőlemez-gyár

TATA-TÓVÁROS.

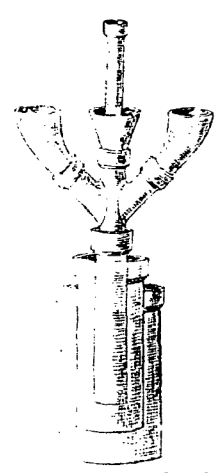
A szabadalmazott építőlemez, nyaralók, lakoházak, amerikai jégvermek, gazdasági és gyári épületeknél vagy ezek átalakításánál kiválóan alkalmas.

Tűz és fagymentes, teljesen száraz mennyezetek, boltozatok, kerítésfalak, válaszfalak, kemény és szelvéztető csövekhez alkalmas, gomba, féreg és salétrom mentes anyag.

Uj, gyors és a legolcsóbb építkezési rendszer.

Magyarozó füzetek és egyes anyagok árai díjtalanul küldetnek.

Beton és Cementáru-gyár.

Szabadalmazott (Zisseler rendszer) sodronyszövet-betéti betoncsövek, könyök, tölcser és elágazások bármily átmérővel, továbbá lábazati-kövek, lépcsők, kéményfedkövek és cement burkoló lapok állandóan raktáron vannak. — Istálló jászolyok, etető és itató vályuk jutányos árban készíttetnek.

SZYOBODA GYULA
ÉPÍTÉSZ
TATA-TÓVÁROS.

Nélkülözhetlen és felülmulhatlan hatása elmaradhatlan.
Világczikkek, kivitel minden országba.
CHIEF-OFFICE 48. BRIXTON-ROAD. LONDON S. W.

A legmegbízhatóbb, legjobb az egész világon birnetes és legkeresettebb házszerék a

Thierry A.-féle balzsamok

felülmulhatlan minden mell, tüdő, máj, gyomor és minden belső betegségben. Külöleg leghatásosabb **sebgyógyítószert.**

Valódi csakis a minden államban regisztrált zöldszínű **apaoza védjeggyel** és zárrakkal becsajtott: **Alloin ocht** czimuel. Kimutatható évi gyártás 6 millió palaczk. — Postán küldve 12 kicsiny vagy 6 kettős palaczk **4 korona.** — Egy proba palaczk prospectussal és a világ minden országában lévő raktárak jegyzékével együtt **1 korona 20 fillér.** — **Szétküldés csakis az összeg előleges beküldése mellett történik.**

Thierry A. centifolia kenőcse

(neve csodabalsam) eddig el nem ért összehúzó erővel és gyógyhatással! A műtöket legtöbbnyire fölöslegessé teszi. Ezzel a kenőccsel egy már 14 éves gyógyíthatatlannak tartott csontszú, sőt legújabbban egy 22 éves súlyos rákszerű bajt gyógyítottak meg! Hatása antyseptikus és gyors enyhülést, leültést és teljes gyógyulást hoz mindennemű gyulladásoknál és sebeknél. Puhítólag és elosztatólag hat és eltávolít biztosan bármilyen akármilyen mélyen behatolt idegen testet. **Egy tégly** bérmentesen **1 kor. 80 fillér** csakis az összeg előleges beküldése mellett. Nagyobb megrendéseknel olcsóbb.

Kimutatható évi gyártás 100.000 tégly. Mindkét szerről egész levéltára áll betekintésre a világ minden országából beérkezett eredeti bizonyítványokon. — Kertüljük az utánzatokat és ügyeljünk a minden téglyen beégett czégre: **Apotheke zum Schutz engel des A. Thierry.** Ahol raktár nincs, ne hagyjuk magunkat hamisítványok vagy állítólag hasonló értékű készítmények vételére rábeszélni, hanem, **rendeljük közvetlen és czimezzük azt:**

Apotheke A. THIERRY'S FABRIK IN PREGRADA bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Az oszt. os. és kir. áll. hivatalnokok szöv szállítója. Contractor of the War-Office and the Admiralty London.
Kapható: **Török József** gyógyszerárában Budapesten, Király-utca 12.